

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 230/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. I. F., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 174/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. I. F. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. mája 2009 doručená sťažnosť MUDr. I. F., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 174/2000.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Dňa 22. 02. 2000 podal sťažovateľ na Okresný súd Čadca návrh na začatie konania zo dňa 21. 02. 2000 o zaplatenie 1.175.740,- Sk s prísl. proti odporcovi S., Č.

Uvedeným návrhom sa proti odporcovi domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.175.740,- Sk spolu so 17,6 %-ným úrokom z omeškania od 05. 02. 2000 do zaplatenia. Uvedené konanie je vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10 C/174/2000.

Okresný súd Čadca rozsudkom sp. zn. 10 C/174/2000-207 zo dňa 08. 10. 2004 rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 846.740,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 05. 02. 2000 do zaplatenia. Vo zvyšku súd konanie zastavil. Taktiež odporcu zaviazal, aby navrhovateľovi zaplatil trovy konania a trovy právneho zastúpenia v sume 187.325,- Sk.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolanie odporcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 10 C/174/2000-207 zo dňa 08. 10. 2004, rozhodol uznesením pod sp. zn. 23 Co/506/2005 dňa 31. 01. 2006 tak, že rozsudok Okresného súdu Čadca vo výroku, ktorým zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 846.740,- Sk s prísl., ako aj vo výroku o náhrade trov konania zrušil a v týchto častiach mu vec vrátil na ďalšie konanie. Vo výroku, ktorým bolo konanie medzi účastníkmi zastavené odvolaním nenapadnutom zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Dňa 30. 04. 2007 nám bolo doručené uvedené uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co/506/2005 zo dňa 31. 01. 2006. Od uvedeného času prvostupňový súd nekonal.

Dňa 06. 04. 2009 sťažovateľ podal Okresnému súdu Čadca žiadosť, aby... konal po tom, čo mu bola vrátená vec Krajským súdom v Žiline, pričom zdôraznil, že od začatia konania doposiaľ uplynulo už 9 rokov a vec nie je právoplatne skončená. Od samotného vydania uznesenia Krajského súdu v Žiline uplynuli už 3 roky, pričom od doručenia uvedeného uznesenia právnenému zástupcovi sťažovateľa uplynuli 2 roky. Súd od uvedeného času v tejto veci nekoná...

Ako vyplýva z uvedeného, Okresný súd Čadca vo veci nekonal, a to:

- v čase minimálne od 30. 04. 2007, t. j. odo dňa, kedy bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co/506/2005 zo dňa 31. 01. 2006, ... bol v konaní nečinný minimálne 2 roky, čím porušil sťažovateľovo základné

právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľ vidí porušenie svojho ústavného práva v neprímeraných časových prietáhoch spôsobených nečinnosťou súdu v čase od vrátenia veci Krajským súdom v Žiline... až do 07. 04. 2009, keď Okresný súd Čadca po doručení žiadosti sťažovateľa zo dňa 06. 04. 2009, aby súd vo veci konal, vydal uznesenie pod sp. zn. 10 C/174/2000-258, ktorým sťažovateľa (navrhovateľa) vyzval na doplnenie jeho predchádzajúcich podaní...

Sťažovateľ svojím postupom žiadnym spôsobom nepredlžoval konanie, na základe predvolania sa riadne dostavil na nariadené hlavné pojednávania, súdu poskytoval potrebnú súčinnosť.

Samotné konanie pred súdom trvá už 9 rokov, pričom prejednávanie predmetnej veci sa svojou náročnosťou nevymyká prejednávaniam iných vecí rovnakého, resp. podobného druhu.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo MUDr. I. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom proti odporcovi S... pod sp. zn. 10 C/174/2000 porušené bolo.

Okresnému súdu Čadca prikazuje, aby vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10 C/174/2000 konal bez zbytočných prietáhov.

MUDr. I. F. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- EUR (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť MUDr. I. F. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

MUDr. I. F. priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 289,74 EUR (slovom dvestoosemdesiatdeväť eur sedemdesiatštyri centov) (2 úkony právnej služby po 115.90 EUR - prevzatie a príprava zastúpenia, sťažnosť; 2 x režijný paušál po 6.95 EUR, DPH 19 %, t. j. 44,04 EUR), ktoré je súd povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. M. S. vedený v Č., a. s., pobočka Č., č. ú..., a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 174/2000.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že konanie začalo 22. februára 2000, keď sa sťažovateľ návrhom na začatie konania domáhal proti odporcovi zaplataenia 1 175 740 Sk s príslušenstvom.

Okresný súd rozsudkom č. k. 10 C 174/2000-207 z 8. októbra 2004 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sťažovateľovi sumu 846 740 Sk s príslušenstvom a trovy konania a v prevyšujúcej časti konanie zastavil. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 23 Co 506/2005 z 31. januára 2006 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) zrušil rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti (výrok o povinnosti odporcu zaplatiť sťažovateľovi sumu 846 740 Sk s príslušenstvom a výrok o trovách konania) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 30. apríla 2007.

Sťažovateľ poukázal na to, že súdne konanie trvá už viac ako 9 rokov a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. Samotné prietahy vidí sťažovateľ v postupe okresného súdu *„... v čase od vrátenia veci Krajským súdom v Žiline... až do 07. 04. 2009, keď Okresný súd Čadca po doručení žiadosti sťažovateľa zo dňa 06. 04. 2009, aby súd vo veci konal, vydal uznesenie pod sp. zn. 10 C/174/2000-258, ktorým sťažovateľa (navrhovateľa) vyzval na doplnenie jeho predchádzajúcich podaní“*.

Ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry v prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred

všeobecným súdom, vyžaduje, aby sťažovatelia preukázali, že ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podali sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov adresovanú predsedovi príslušného všeobecného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch považuje v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

V súvislosti s uvedeným ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ nepodal sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu pred doručením jeho sťažnosti ústavnému súdu 22. mája 2009 (sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ktorú ústavný súd považuje za účinný právny prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy).

Sťažovateľ síce požiadal okresný súd, aby vo veci konal, avšak podanie sťažovateľa v rámci konania nemožno hodnotiť ako sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ktorú ústavný súd považuje za účinný právny prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že z obsahu sťažnosti nevyplývajú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by ústavný súd mohol upustiť od splnenia podmienky prípustnosti sťažnosti v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Za takýto dôvod hodný osobitného zreteľa v tomto prípade nemožno považovať ani celkovú dobu trvania označeného súdneho konania.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že napriek tomu, že sťažovateľ nevyužil účinný právny prostriedok nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, na základe jeho žiadosti o konanie vo veci zo 6. apríla 2009 okresný súd pristúpil k vykonaniu úkonu smerujúceho k prerokovaniu a rozhodnutiu veci (uznesenie okresného súdu č. k. 10 C 174/2000-258 zo 7. apríla 2009). (Pričom sťažovateľ vo svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 22. mája 2009 videl prieťahy v konaní okresného súdu len v období do 7. apríla 2009, pozn.).

Na základe uvedeného a v súlade so svojou stabilnou judikatúrou (IV. ÚS 44/03, IV. ÚS 152/03, III. ÚS 304/04, I. ÚS 71/08) dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany jeho základných práv, a preto rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o jej odmietnutí pre neprípustnosť. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prieťahom, predložil ústavnému novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2009